



ที่ ทส ๐๔๙๕/ ๑๙๙๒

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๙๗ ซอยพหลโยธิน ๗ ถนนพหลโยธิน
แขวงสามเสนใน เขตพญาไท
กรุงเทพฯ ๑๐๑๐๐

๗ มิถุนายน ๒๕๕๗

เรื่อง การรายงานผลการดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรี เรื่อง การสัมมนาวิชาการนานาชาติด้านการกัดเซาะชายฝั่งทะเล

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขานุการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๔๐๖/๑๗๗๐๗ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๗

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานผลการดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรี เรื่อง การสัมมนาวิชาการนานาชาติด้านการกัดเซาะชายฝั่งทะเล

๑. ความเป็นมา

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๗ มอบหมายให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรับไปดำเนินการเกี่ยวกับเรื่อง การสัมมนาวิชาการนานาชาติด้านการกัดเซาะชายฝั่งทะเล

๒. ผลการดำเนินงาน

บัดนี้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ได้ดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวข้างต้น โดยจัดประชุมสัมมนาวิชาการนานาชาติ เรื่องการกัดเซาะชายฝั่งทะเลและการเพิ่มขึ้นของน้ำทะเล เมื่อวันที่ ๒๗ – ๒๙ เมษายน ๒๕๕๗ ณ โรงแรมรามา การเดินส์ มีผู้เข้าร่วมประชุมเป็นผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศ ๒๙ คน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้บริหารห้องถินจำนวน ๒๔ คน การประชุมได้มีการบรรยายจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน ๘ เรื่อง และการประชุมกลุ่มย่อย ๓ เรื่อง สรุปสาระสำคัญ ได้ดังนี้

๒.๑ แนวทางการแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งโดยใช้โครงสร้างแข็ง มีรูปแบบโครงสร้างทรายชนิด เช่น รอดักทราย (Groin) กองทินกันคลื่น (Off Shore Break Water) เขื่อนกันคลื่น (Sea Wall) โครงสร้างเหล่านี้ ก่อนจะทำการก่อสร้างต้องมีการศึกษาถึงสภาพภูมิประเทศ สภาพทางอุทกศาสตร์ และการเคลื่อนตัวของตะกอนของพื้นที่ให้ได้ข้อมูลในรายละเอียดให้ครบถ้วน รวมทั้ง ควรมีการทำแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ (Mathematical Model) และ แบบจำลองในห้องปฏิบัติการ (Physical Model) เพื่อวิเคราะห์ถึงผลกระทบของโครงสร้างต่อพื้นที่ข้างเคียง และป้องกันการกัดเซาะต่อเนื่องไปยังพื้นที่ข้างเคียงอีก ฯ

๒.๒ การแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งโดยใช้โครงสร้างอ่อน เช่น การปลูกป่าชายเลน ซึ่งประเทศไทยมีการดำเนินการในเรื่องนี้มากกว่าประเทศเพื่อนบ้านในภูมิภาค อย่างไรก็ตาม มีความเห็นในเรื่อง ชนิดของต้นไม้ที่จะนำมาปลูก ควรมีความหลากหลายของชนิดพันธุ์ตามแบบธรรมชาติ และพบว่า สมจะเป็นไม้เบิกนำที่ดี

๒.๓ การแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่ง โดยไม่ใช้โครงสร้าง เช่น การถอนรายชายหาด (Beach Nourishment) เป็นการแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งที่มีความนิยมมากขึ้น เพราะมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและพื้นที่ข้างเคียงน้อย แต่อย่างไรก็ตาม แหล่งทรัพยากริมทะเลที่จะนำมาระบุชายหาด ต้องมีการศึกษาเพื่อไม่ให้มีผลกระทบในเรื่องอื่น รวมทั้ง ขนาดตะกอนทรัพยากริมทะเลที่จะนำมาระบุชายหาดเดิม เพราะถ้าขนาดไม่เท่ากันจะทำให้ตะกอนทรัพยากริมทะเลเล็กกว่าจะถูกคลื่นและกระแสน้ำพาออกไปได้อย่างรวดเร็ว

๒.๔ แนวทางการแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งที่สำคัญที่สุดคือ ต้องมีแผนการบริหารจัดการที่เป็นการจัดการเชิงพื้นที่ในภาพรวม เช่น ประเทศไทย ได้จัดทำแผนจัดการพื้นที่ชายฝั่ง (Integrated Coastal Management ICM) และ UNEP-COBSEA ได้ริเริ่มโครงการจัดการพื้นที่ชายฝั่งอย่างยั่งยืน โดยคำนึงถึงระบบเศรษฐกิจ แนวทางนี้จะเป็นการแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งอย่างยั่งยืน โดยนำปัจจัยทั้งหมดมาประมวลในการพิจารณาแนวทางการแก้ปัญหา ซึ่งอาจจะใช้โครงสร้างแข็ง โครงสร้างอ่อน หรือ ไม่ใช้โครงสร้าง เช่น การกำหนดระยะถอยร่น การกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดิน

ส่วนผลสรุปจากการประชุมกลุ่มย่อย ๓ กลุ่ม ได้ดังนี้

กลุ่มย่อยที่ ๑ มาตรการเชิงนโยบายและกฎหมายในการจัดการการกัดเซาะชายฝั่งทะเล

- กำหนดมาตรการเร่งด่วนในการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าเพื่อช่วยเหลือประชาชนในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากการกัดเซาะชายฝั่ง โดยจัดทำคู่มือแนวทางและหลักเกณฑ์เบื้องต้น (Guideline) ในการพิจารณาการกำหนดรูปแบบและวิธีการในการจัดการป้องกันแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่ง

- จัดทำ กำหนดเขตการใช้ประโยชน์ที่ดิน (Zoning) และการกำหนดระยะถอยร่นของพื้นที่วิกฤติ เพื่อให้มีการจัดการเชิงพื้นที่ที่เหมาะสม

- ศึกษาความเป็นไปได้และความเหมาะสมในการประกาศเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมบริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเล ๒๓ จังหวัด ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๓๕ เพื่อปกป้องและคุ้มครองระบบเศรษฐกิจชายฝั่งทะเล ที่อาจได้รับผลกระทบจากการใช้มาตรการป้องกันแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งทะเลที่ไม่เหมาะสมหรือการพัฒนาโครงการขนาดใหญ่

กลุ่มย่อยที่ ๒ การแก้ไขการกัดเซาะชายฝั่งด้วยโครงสร้างแข็ง (Hard Structure)

- จำแนกการใช้ประโยชน์พื้นที่ชายฝั่ง (Zoning) เพื่อให้การตัดสินใจเลือกรูปแบบโครงสร้างป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง โดยเฉพาะการเลือกโครงสร้างแข็ง ให้เหมาะสมกับการใช้ประโยชน์พื้นที่ชายฝั่งก่อนการก่อสร้าง โครงสร้างป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งด้วยโครงสร้างแข็ง ต้องมีการสำรวจ ศึกษา การจัดเก็บข้อมูลทางกายภาพ และข้อมูลสมุทรศาสตร์ รวมทั้ง การเคลื่อนที่ของตะกอนชายหาด ให้ครบถ้วนและถูกต้อง

- ต้องมีการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) ก่อนการก่อสร้างโครงสร้างป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง สำหรับพื้นที่ชุมชนหรือหมู่บ้านที่ประสบปัญหา ควรได้รับการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า เช่น การเติมรายชายหาด เป็นต้น

- ให้มีการประกาศเป็นเขตภัยพิบัติ และใช้งบประมาณจากจังหวัดในการดำเนินการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า

/กลุ่มย่อยที่ ๓...

- ต้องมีการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) ก่อนการก่อสร้างโครงสร้างป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง สำหรับพื้นที่ชุมชนหรือหมู่บ้านที่ประสบปัญหา ควรได้รับการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า เช่น การเติมทรัพยากรายหาด เป็นต้น

- ให้มีการประกาศเป็นเขตวัยพิบัติ และใช้งบประมาณจากจังหวัดในการดำเนินการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า

กลุ่มย่อยที่ ๓ การแก้ไขการกัดเซาะชายฝั่งด้วยโครงสร้างอ่อน (Soft Structure) และวิธีผสมผสาน

- ให้ความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เกี่ยวกับรูปแบบของการปักไม้ไผ่ ชนิดและลักษณะพรรณไม้ที่เหมาะสมกับพื้นที่ และจัดเตรียมพื้นที่มีพร้อมสนับสนุนการปลูกป่าชายเลน เพื่อแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่ง

- แต่งตั้งกรรมการประจำชายฝั่งในแต่ละพื้นที่ (Coastal Cell Committee) เพื่อแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งในพื้นที่ รวมทั้งระบบนิเวศชายฝั่งและสิ่งแวดล้อมโดยรวมด้วย

- พัฒนาบุคลากร ทั้งภาครัฐ และเอกชน ด้านการกัดเซาะชายฝั่ง และวิธีการในการแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งที่ถูกต้องเหมาะสม เพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างยั่งยืน

๓. ปัญหาและอุปสรรค

ไม่มี

๔. แนวทางแก้ไข

ไม่มี

๕. ข้อเสนอ

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จึงขอให้นำผลการประชุมสัมมนาวิชาการนานาชาติต้านการกัดเซาะชายฝั่งที่เดิมที่จัดขึ้นในวันที่ ๒๗ มกราคม พ.ศ.๒๕๖๓ ณ ห้องประชุมชั้น ๑ ชั้น ๑ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนตรี จังหวัดเชียงใหม่ ไปใช้เป็นแนวทางแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งในประเทศไทย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณานำเรียนคณรัฐมนตรีเพื่อทราบต่อไป

ขอแสดงความนับถือ



(นายสุวิทย์ คุณกิจติ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

โทร. ๐ ๒๑๔๑ ๑๗๘๘

โทรสาร ๐ ๒๑๔๑ ๑๗๘๔